

Forfatter: Mynster, Jakob Peter

Titel: BREV TIL: Laub, Hieronymus FRA: Mynster, Jakob Peter (1833-12-12)

Citation: Mynster, Jakob Peter: "BREV TIL: Laub, Hieronymus FRA: Mynster, Jakob Peter (1833-12-12)", i *Breve fra J.P. Mynster*, Gyldendalske Baghaudling (F. Hegel), s. 170.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991707-000-shoot-L001991707000099.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra J.P. Mynster

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Mynster, Jakob Peter, *Breve fra J.P. Mynster,*

Kjøbenhavn, 12te Decbr. 1833.

Du kiere, gode, gamle Laub!

Hermed sender jeg Dig en Bog ^{*)}, som jeg ikke tvivler om, at Heger jo har udbasunet tilstrækkeligen i Fyen, men som nu selv faaer at see, hvorledes den kan giøre sine tarvelige Fordringer gieldende. Da jeg, som ellers ikke pleier at læse mine egne Bøger, har maattet giennemløbe denne for at søge Trykfeil — til Straf for, at jeg overlod en Anden at læse anden Correctur — saa har jeg vel truffet Endeel, hvormed jeg er tilfreds, men ogsaa ikke saa Lidet, hvormed jeg ikke er det. Nu maae Mangler og Fortrin see til, hvorledes de kunne ballancere hinanden.

I Øvrigt kan denne Bog ansees som en Opfyldelse af mit Forsæt, at nedskrive det Bedste af hvad jeg siger mine Confirmander. Jeg har sagtens, da jeg først talte derom, tænkt mig det i en anden Form, men i det Væsentlige er det dog det Samme. Skulde jeg saaledes faae udført Alt, hvad jeg har, om ikke Forsæt, dog Planer til at skrive, da maatte jeg faae et meget langt Liv.

Jeg lever ved det Gamle, i det Hele vel. Jeg kan vel ikke sige, at de nærværende Tider, enten i religiøs eller politisk Henseende, behage mig synderligt, og det er ikke ganske behageligt, naar man dog er nødt til at spille et Slags Rolle, at staae mellem lutter stridende Partier, af hvilke man ikke hører til noget, og ikke kan ønske noget enten Seier eller Undergang, fordi de under nærværende maadelige Omstændigheder ere nødvendige for at danne Modvægt, et mod det andet; imidlertid kan jeg ret godt under alle disse Gæringer gaae min egen Gang, og savner ikke Lykke og Velsignelse.

— Din Otto bliver nu formodentlig Præst. Man kunde jo vel have havt høiere Planer med ham; men den præstelige Vei er jo dog maaskee den tienligste for ham, og han vil vels. 171 ogsaa paa denne Maade sinde Tiid og Ro til at præstere Adskilligt, og derved bane sig Veien videre.

Lev vel, Du Kiere! Hils hierteligt Din Kone og Familie, og tro, at jeg stedse er af mit Hierte

Din
Mynster.